

مجموعه شعر

سروده کیومرث عباسی قصری

با مقدمه و پیش‌گفتاری از استاد دکتر میر جلال‌الدین کزازی

انتشارات سوره مهر (وابسته به حوزه هنری)

مرکز آفرینش های ادبی

قناری در قفس

با مقدمه و پیش گفتاری از
استاد دکتر میر جلال الدین کزازی

شاعر کیومرث عباسی قصری

چهار جلدی تألیف میرزا احمدی

ادب، محافیه، گرافیک، واژه پرداز اندیشه

چاپ اول: ۱۳۹۶

شمارگان: ۲۵۰۰ نسخه

شابک: ۹۸۱-۶۰۰۰۳۰۰۸۸-۴

نقل و چاپ نویسنده منوط به اجازه رسمی از ناشر است

سرشناسه: عباسی، کیومرث، ۱۳۲۰ - گردآورنده

عنوان و نام پدیدآور: قناری در قفس / سروده کیومرث عباسی قصری؛

با مقدمه و پیش گفتاری از میر جلال الدین کزازی.

مشخصات نشر: تهران: شرکت انتشارات سوره مهر، ۱۳۹۶.

مشخصات ظاهری: ۱۶۴ ص.

شابک: ۹۷۸-۶۰۰۰۳۰۰۸۸-۴

وضعیت فهرست نویسی: قیفا

یادداشت: بالای عنوان: مجموعه شعر.

موضوع: شعر فارسی - قرن ۱۴

شناسه افزوده: کزازی، میر جلال الدین، ۱۳۲۷ - مقدمه نویسنده

شناسه افزوده: شرکت انتشارات سوره مهر

رده بندی کنگره: ۱۳۹۶ ق ۲۷ پ ۱۴۸ PIR

رده بندی دیویی: ۸۱۱/۶۲

شماره کتابشناسی ملی: ۴۱۳۹۲۸۱

نشانی: تهران، خیابان حافظ، خیابان رشت، پلاک ۳۳

پستی: ۱۵۸۱۵-۱۱۴۴

تلفن: ۶۱۹۴۲

سایه پیمایی: ۳۰۰۵۳۱۹

تلفن مرکز بخش: (پنج خط) ۶۶۴۶۰۹۹۳ فکس: ۶۶۴۶۹۹۵۱

www.sooremehr.ir

مقدمه از استاد میرجلال‌الدین کزازی

قصری نامورترین سخنور قصر شیرین است. یکی از شناخته‌ترین و ستوده‌ترین سخنوران این روزگار، در بزملات انجمن‌های ادبی، یکی از ویژگی‌های والای او که وی را از دیگر سخن‌پردازان جدا می‌دارد و باز می‌شناساند، آن است که این ترنسخن شکرشکن در دو زبان، داد شیرین‌کاری و نغز گفتاری می‌دهد: در پارسی و کردی که زبان بومی و مادری اوست. توانایی او در سرودن غزل‌های نغز و ناب و نوآوری در هر دو زبان به گونه‌ای است که نمی‌توان، از دید شیوایی و رسایی و دلارایی، یکی از آن دو را بر دیگری برتری داد. او، در هر دو زبان، سخته و ستوار می‌سراید و شگرف و شاهوار.

راست آن است که من، در هر آنچه از سروده‌های او شنیده‌ام یا خوانده، بیتی

سُست و زُست و ناتندرست یا سروده‌ای بی‌هوده و سوده و پوده نیافته‌ام؛ نیز نه نگاره و پنداره و انگاره‌ای کهنه و فرسوده، قصری سخنوری است گشاده زبان و شکفته جان که به پاس نام و کام می‌سُراید، نه به آهنگ رسیدن به نوا و نان. فرخنده‌خویی است، گزیده گوی. آزاده‌ای است همواره آمادهٔ سرودن، و گوی، در گزیده گویی، از دیگران در ربودن. فراوان سخن است؛ لیک پخته گوی و سخته سرای، نه همچون دراز زبانان خام‌گوی گزافه کار، از خای و هرزه درای.

قصری، در همهٔ گونه‌ها و کالبدهای سخن، طبع آزموده است و همواره کامگار بوده است. لیک، در آن میان، غزل‌های او را شور و شرار و آب و تابی دیگر است و سوز و رهی دیگر سان و نو تر، به گونه‌ای که بیت‌هایی از غزل‌های نوآیین و دل‌نشان و آینه‌میر او را بادها مانده است و بر زبان‌ها روان گردیده است، کوتاه سخن آن است که این، خنوع، قصری، قصری زرنگار و ماندگار در سخن پارسی و کردی ساخته است و با آفرینش نه هر کس بدان درآید، مگر شکوه و شگرفی، مگر زیبایی و دل‌رایی در آن نمی‌یابد.

از درگاه دوست برین، برای این شهر، سخن آفرین، زندگانی دیرباز و بخت دمساز و طبعی همواره شکفتی‌پرداز، رزمی‌ارم.

میر جلال‌الدین کزازی